

Tot a un euro | Envii «un e-mail» als Reis (d'Orient) | Xavier C.....

També se'ls podrien enviar SMS, però em temo que, vistes les menjades de lletres i les giragonses sintàctiques en aquesta mena de missatges, els Reis se'n veurien un bull per a desxi-frar-los. Més segur un correu electrònic. Per exemple:

ReiblancMelcior@orient.org - Majestat: Estem més penjats que un bacallà en remull. Ja sabeu, allò de la crisi, que ens l'han pintada dels més tètrics colors. Arreu del vell continent, i a casa nostra també, i ens colpeja de prop. Doneu-nos bona gestió política i empresarial. Que no ens encaparrem només amb una óssa del Pirineu o amb unes andròmines d'un cotxe presidencial. Que gaudim d'un Estatut sense gaires ribotades i posant fi a tantes galindaines mesetàries. Que els soferts mileuristes puguin viure dignament sense esperar la TDT. Us ho denamem, senyor.

ReirosGaspar@orient.org - Majestat: A vós, colrat pel sol que cada matí es lleva prop vostre, us implorem per tota l'ampla franja de pobles orientals. Si d'Orient ens vingué la primera alenada de la Pau que els àngels anunciaren a Betlem, ara és per aquells verals on és

més maltractada. A l'eterna i cruel animositat entre jueus i palestins s'hi afegeix els degoteig sagnant d'atemptats a l'Iraq i voltants, la recent carnisseria humana a l'Índia, la guerra genocida al cor de l'Àfrica, els pirates somalis envestint vaixells i, per a més inri, uns monjos estomacant-se dins la basílica del Sant Sepulcre. El canvi climàtic preocupa, però el canvi humà, de dolent a pitjor, encara més. Poseu-hi mà, si podeu.

ReinegreBaltasar@orient.org - A vós, majestat, us ha sortit un fort competidor. No és un rei, però com si ho fos, i amb enormes poders. Em refereixo, ja ho endevineu, a Barak Obama, el president electe americà. De cara fosca, com la vostra, tindrà a les seves mans repartir regals arreu. Sembla que de moment ha caigut bé i pot ser una esperança per al món, ja que l'han saludat com una nova albada en les relacions dels EUA. Feu que no tot quedi en bones intencions, sinó que es vegi en realitats de pau i convivència, més enllà dels escarransits propòsits del G-20 i similars.

* * *

Tots podem enviar missatges als Reis, i per demanar, que no quedi. Ells ja sabran fer bé la repartidora. Majestats, us esperem. Continueu cada any seguint l'estrella, adorant Jesús nat i omplint-nos d'esperança.

fxavier3659@yahoo.es

Comunitat monàstica de Bose (Itàlia)

full

DIOCESA

SOLSONA | VIC

8 full

Dites casolanes | Sebastià Codina.....

Cadascú cull el que sembra

Sembrar bones llavors predisposa a tenir una collita que valgui la pena. Ningú no dona el que no té. Les collites suposen una bona sembrada. D'allà on no n'hi ha, no en raja.

Mai no podem esperar una bona batuda si la sembrada ha estat dolenta per culpa de les llavors passades o fetes malbé i per les circumstàncies adverses que hagin provocat una mala germinació. Les terres adobades i assaonades faciliten que les llavors donin generosament el cinquanta o el cent per cent.

Cal recordar aquí el vell adagi: «Qui sembra vents recull tempestats.»

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS: VIC: Josep Casals Santa Maria 1, 08500 VIC Tel. / Fax 93 885 07 09 Correu electrònic: mitjans-comunicacio@bisbatvic.com SOLSONA: Mitjans de Comunicació Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA Tel. 973 48 06 19 C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat. REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC ADMINISTRACIÓ: Rda. Camprodon 2, 08500 VIC Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09 IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac, Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

«Si cerques Déu, el trobaràs».....

Qualsevol persona que cerqui amb deler allò que ha perdut o allò que vol obtenir, ho fa perquè porta dintre seu un impuls que la mou a fer-ho. És el cas del pastor que troba a faltar una de les cent ovelles del ramat i no para de buscar-la fins que la troba; o de la dona que ha perdut una de les deu monedes que tenia i remou tota la casa fins que la troba... Què passa amb moltes de les persones que s'acosten a Jesús? Se senten atretes per la crida que els ha estat adreçada: «Vine i veuràs...»

Siguin quins siguin els exemples, anem a raure al mateix lloc: sense una disposició interior feta de curiositat, desig, impuls..., cap recerca no és possible. Ara que acabem de començar un nou any és oportú de recordar

que només serà pròsper i feliç si, d'aquesta fita, en fem objecte de recerca amb imaginació, voluntat, esforç... A les pàgines centrals veureu que es completa la informació anunciada en la fotografia de la portada amb la imatge d'un grup de persones -homes i dones de procedència diversa- que han escollit de viure en comunitat posant Déu com a centre de la seva vida. Per tal de mantenir despert el seu esperit de recerca dediquen temps a la pregària, al silenci, al treball, a la vida fraterna. També nosaltres, dins un estat de vida i de vocació diferents, hauriem de tenir presents les paraules que llegim en el llibre del Deuteronomi (4,29): «Si cerques Déu amb tot el cor i tota l'ànima, el trobaràs.»

Diumenge II després de Nadal | Cicle B

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (24,1-3,8-12)
La saviesa s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient:

«El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantarà la meua tenda em digué: «Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat.» M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat.»

Salm responsorial (147)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit a parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo

en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dóna entre els sants.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (1,18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la vida, i la Vida era la llum dels homes. La llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix el poder de ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o per voler humana, sinó de Déu mateix.

El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

La Paraula definitiva de Déu | Pere Casas

La paraula és l'origen de tot, del món, de la ment, de la comunicació. De la paraula en neixen els sentiments, les idees, les relacions humanes i tot allò que ens fa ser persones. Mai no estimarem prou el do de la paraula, sobretot quan la podem dir amb llibertat, quan la podem escoltar sense interferències, quan ens porta joia i pau.

En el món tot parla. Parlen les flors i les muntanyes, els cecs i els muts, el silenci i el brogit, tot i tothom. Però hi ha una Paraula que ens parla més fonament:

la Paraula de Déu i, d'una manera definitiva, la Paraula per excel·lència, el Fill de Déu, Jesucrist. D'aquesta Paraula ens ve la salvació.

Oh si la sabéssim escoltar amb humilitat i atenció, aquesta Paraula! En ella hi ha la Llum, la Vida i la Resurrecció. Ara bé, escoltar aquesta Paraula té un preu: exigeix que també nosaltres siguem paraula, llum i vida per als altres. Perquè Ell és Paraula, Llum i Vida per als altres a través nostre.

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestal de Vic (I)

El **dia 14 d'octubre**, el bisbe Romà saludava els fidels de l'arxiprestat dient: «Abans d'iniciar la visita pastoral a totes les parròquies i comunitats que configuren l'arxiprestat de Vic, els vull fer arribar per mitjà d'aquesta salutació, amb paraules de sant Pau, el meu desig de gràcia i de pau a tots i a cada un de vosaltres: "A tots els estimats en Déu... i que ell ha cridat a ser sants, us desitjo la gràcia i la pau de part de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist el Senyor" (Rm 1,7). El bisbe és pròxim amb la seva seu a totes aquestes parròquies i això demana una major exigència pastoral, espiritual i de comunió... El moment eclesial i social ens demanen també a nosaltres... ser autèntics missioners de Crist en la ciutat i en els pobles.»

La visita començava a la catedral el **dissabte 25 d'octubre**, festa de Sant Bernat Calbó. Feliç coincidència. El nostre primer bisbe sant té molt a ensenyar-nos. Que des del seu setial beneeixi aquesta visita pastoral. En iniciar la missa vespertina, concelebrada per tots els rectors de les parròquies de Vic i un bon grup de preveres –setze en total–, l'arxiprest Mn. Josep M. Riba presentava a l'assemblea, que quasi omplia l'àmplia nau, el sentit de la visita pastoral a Vic: «Que ens ajudi a prendre consciència de la nostra diocesaneïtat. El bisbe ens és el lligam de comunió amb tota la diòcesi i amb tot l'Església.» El prelat va presentar la figura del sant com a model de lliurament missioner i de caritat per als pobres del seu temps, virtuts plenament actuals que tots hauríem de viure. Acabarem l'acte venerant la relíquia de sant Bernat, que està sota l'altar de la capella del Santíssim de la catedral.

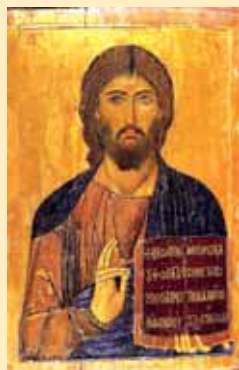
En acomiadar-nos, el bisbe va saludar tothom qui l'esperava per donar-li la mà.

El **diumenge dia 26**, al matí hi hagué la visita pastoral a **Sant Martí de Sentfores –la Guixa**. Amb vint confirmacions; nois i noies grans i atents. L'església feia goig. El dimecres d'aquella mateixa setmana el bisbe havia visitat els malalts a les cases, acompanyat del rector, Mn. Jordi Ripoll Cabanes. Havent predicat l'amor amb l'exemple, el predicava de paraula amb els mateixos mots de Jesús en l'evangeli. Els deia: «Estima el Senyor el teu Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament.» Després de missa hi hagué reunió amb els representants de la parròquia i la visita s'acabà signant els llibres de l'arxiu.

A la tarda, la visita fou a **la Pietat**, al centre de Vic. L'acte principal fou la missa estacional. El rector, Mn. Josep M. Riba, presentava al bisbe la comunitat reunida. Era la festa dels sants copatrons de Vic, Llucià i Marcia. El dia no podia ser més escaient. Sota les seves imatges, envoltats dels dotze apòstols i de les pintures de la troballa de les relíquies dels Sants Màrtirs, el bisbe va encoratjar la fe dels assistents de totes les edats amb les paraules paulines del primer document històric del Nou Testament. Pau diu als tessalonicencs: «Dono gràcies a Déu... la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança aguanta les dificultats.» El divendres dia 31 el bisbe va visitar les obres del campanar de la Pietat i va signar els llibres de l'arxiu interparroquial, compost del fons de quasi totes les parròquies de l'arxiprestat.

Breu

» **La festa de Santa Bàrbara, tradicional patrona dels miners d'Ogassa**, se celebrà el dia 6 de desembre amb tota esplendidesa, destacant-hi la missa solemne, concelebrada per alguns dels antics rectors i animada amb els cants de la Coral de Sant Joan de les Abadesses. Cal fer menció que, a més de les millores en les instal·lacions parroquials, es procedí a la benedicció d'una campana batejada com la patrona, Bàrbara, que ha quedat ben col·locada al nou campanaret que ara llueix l'església i que fou apadrinada per tots els assistents a la celebració festiva. També es féu un sentit homenatge a Mn. Josep Serra pels vint anys de servei pastoral a aquesta comunitat d'Ogassa.

Compte solidari 100x1 | Càritas Diocesana de Vic

Gener del 2009

- 1.- Parella jove de 19 anys ella embarassada de 7 mesos; hi ha precarietat a tots nivells: econòmic, social i laboral. Es treballa el tema de la inserció laboral. Sol·licita: suport econòmic per lloguer. Import 400 euros.
- 2.- Home de 44 anys sense cap suport personal que pateix malaltia mental crònica i no té cap suport familiar. Cobra la baixa laboral mínima. Sol·licita: 350 euros per suport econòmic en el tema lloguer.
- 3.- Dona de 43 anys amb malaltia crònica invalidant; cobra prestació mínima no contributiva. Necessita suport econòmic per despeses bàsiques i un acompanyament personal que se li ofereix des de Càritas. Sol·licita: 100 euros per pagament de l'habitació on viu.
- 4.- Dona sola de 27 anys amb un fill recent nascut; per problemes legals no té dret a cap prestació social. Demana un suport econòmic temporal fins a poder començar procés inserció laboral. Import 300 euros.
- 5.- Parella de 39 i 40 anys que, momentàniament han quedat sense feina; tenen dues filles menors. No tenen dret a l'atur. Sol·liciten: suport econòmic per pagar lloguer i suport per alimentació. Import 400 euros.

6.- Nucli familiar monoparental de mare amb tres fills menors; els únics ingressos provenen d'un treball de peonatge de la mare. No rep prestació manutenció de la ex-parella. Sol·licita: suport econòmic per despesa calefacció hivern. Import 200 euros.

7.- Parella de 38 i 39 anys, respectivament, actualment sense feina; han esgotat la possibilitat de cobrar cap prestació. Estant en programa d'inserció laboral a Càritas. Sol·liciten: suport econòmic en despesa bàsica d'alimentació. Import 150 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83.

Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

«Es prostaren en terra i l'adoraren» (Mt 2,11) | Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquests mags vinguts de l'orient, que apareixen en l'evangeli segons sant Mateu, van aconseguir l'objectiu del seu llarg i dificultós viatge quan van trobar Jesús en braços de la seva mare, Maria, i fent allò que ens diu el relat, «es prostaren en terra i l'adoraren». Aquells mags van fer un acte de fe davant aquell tendre infant. La seva aventura de seguir la llum sincerament i amb esforç els dugué a trobar-se amb Jesús, aquell qui és la llum del món (cf. Jn 8,12). I van expressar amb tota la seva persona el que portaven en el seu cor. L'evangelista ens diu: «es prostaren en terra i l'adoraren».

La paraula grega original en el text és «proskynesis», que indica, com diu un gran exegeta, un gest exterior «d'humiliació», que podia consistir, segons les ocasions, a posar-se de genolls, potser amb els braços estesos en actitud de súplica, o, a més a més, a inclinar-se profundament o adhoc prostrar-se bocaterrosa. En el seu simbolisme fonamental tradueix l'espontània voluntat de col·locar-se en un pla inferior al d'aquella persona a qui es tributa aquest gest. La mateixa actitud dels mags respecte a Jesús la trobem en les dones i els deixebles després de la resurrecció (cf. Mt 28, 9.17).

Tota aquesta reflexió em mena a preguntar-me si en les nostres comunitats apareix expressada suficientment la nostra actitud interna d'adoració de Déu.

El primer que ens cal recordar és que, com diu el Catecisme de l'Església Catòlica, «l'adoració és l'acte primer de la virtut de la religió. Adorar Déu és reconèixer-lo com a Déu, com el Creador i el Salvador, com a Amo i Senyor de tot el que existeix, com a Amor infinit i misericordiós. "Adoraràs el Senyor, el teu Déu, i a ell sol donaràs culte" (Lc 4,8), diu Jesús, citant el Deuteronomi (Dt 6,13)» (núm 2095).

En la nostra tradició eclesial s'expressa l'actitud d'adoració de Déu i de pregària humil amb el gest de prostrar-se de genolls o inclinar-se profundament. De fet, en el nostre missal actual es manté, si és possible, el gest de la prostració de genolls en el moment de la consagració de la missa i un gest d'adoració abans de rebre la sagrada comunió. També se'ns demana la genuflexió davant el santíssim sagrament present en el sagrari. I la pietat ens recorda com és de bo pregar humilment de genolls.

L'Església-mare ens vol recordar els gestos que expressen la nostra fe en la presència i l'acció de Déu, i això ho fa perquè no es perdi l'actitud que mai no pot desaparèixer del nostre cor: l'adoració a Déu. Hi ha un autor que diu: «Mai l'home no és tan gran com quan cau de genolls davant de Déu.» Hem d'estar convençuts que qui no adora com cal el Déu vertader caurà de genolls davant altres déus falsos que li prendran la llibertat i la vida.

Activitats a la Cova Sant Ignasi de Manresa

Del 19 de gener, al vespre, al 28, al matí: **Vuit dies d'Exercicis ignasians** (amb l'evangeli de Mateu). Dirigits pel P. Francesc Riera i Figueras, sj.

Del 30 de gener, al vespre, al 1 de febrer: Reflexió i pregària a partir del darrer llibre de *Cristianisme i Justícia*, que recull testimonis de fe amarada de justícia i porta per títol **Què crec, per què crec, com crec**. Amb la presència de F. Javier Vitoria i M. Teresa Iribarren.

El 31 de gener: **El somni com a llibre i mestre**. A càrrec de M. Generosa Quintas. Basat en la psicologia de Jung.

Informació i matrícules: 93 872 04 22 / recepcio@covamanresa.cat.

Apostolat de l'Oració

Intencions de Sant Pare per al mes de gener

General: Perquè la família sigui cada cop més un lloc de formació en la caritat, de creixement personal i de transmissió de la fe.

Missionera: Perquè les diverses confessions cristianes s'entestïn a anunciar la Bona Nova i a caminar cap a la plena unitat de tots els cristians, per oferir així un testimoni més creïble de l'Evangelí.

Agenda litúrgica de la setmana

4 □ Diumenge II després de Nadal / Joan 1,43-51

/ B. Santa Àngela de Foligno (+1309). Sant Rigobert, bisbe (+749). Sant Eugeni, màrtir.

Lectures: Jesús, fill de Sira 24,1-3, 8-12 / Salm 147 / Efesís 1,3-6, 15-18 / Joan 1,18

Litúrgia de les hores: Setmana II

5 □ Dilluns. Sant Telesfor (+136). Sant Simeó, monjo (ss. IV-V). Santa Emiliana, verge (s. VI).

Lectures: 1Joan 3,11-21 / Salm 99

6 □ Dimarts. Epifania del Senyor.

Sants Gaspar, Melcior i Baltasar.

Lectures: Is 60,1-6 / Salm 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mateu 2,1-12

7 □ Dimecres. Sant Ramon de Penyafort, prevere (+1275).

Lectures: 1Joan 3,22-4,6 / Salm 2 / Mateu 4,12-17.23-25

8 □ Dijous. Sant Severí, laic (+482).

Lectures: 1Joan 4,7-10 / Salm 71 / Marc 6,34-44

9 □ Divendres. Sant Eulogi de

Còrdova, prevere i màrtir (+859).

Lectures: 1Joan 4,11-18 / Salm 71 / Marc 6,45-52

10 □ Dissabte. Sant Pere Ursèol, monjo (+988). Santa Florida, màrtir (s. V).

Lectures: 1Joan 4,19-5,4 / Salm 71 / Lluc 4,14-22a

11 □ Diumenge El Baptisme del Senyor / B. Sant Higini, papa (s. II). Santa Hortènsia, verge.

Lectures: Is 42,1-4. 6-7 / Salm 28 / Fets 10,34-38 / Marc 1,7-11

En ocasió de visitar la comunitat monàstica de Bose | J.C.M.

A la banda nord de la línia que uneix les ciutats de Milà i Torí, a la vora de la ciutat de Biella, es troba el monestir que porta el nom de Bose, un petit barri, una mica separat del seu poblet (Magnano), del qual el monestir ha pres el nom. Les diverses cases o casetes que formaven el barri han estat transformades en les dependències del monestir: unes destinades als monjos, altres a les monges, altres als hostes, als espais destinats al treball, a l'agricultura, biblioteca, sala capitular, etc. Edificats de nou i *ad hoc* hi ha només l'espai de l'acolliment i l'església, construïda sobre les grans sales per a trobades, congressos i sessions d'estudi, equipades amb les exigències dels temps actuals. A l'església sobta que els dos cors, a la dreta les monges i a l'esquerra els monjos, siguin tan grans (uns quaranta llocs a cada cantó). Al mig del cor hi ha l'ambó, amb la Paraula de Déu, i una icona, normalment la del Crist amb el màrtir Menas, abat. Allà es predica i, segons el torn previst, tan pot ser un monjo com una monja.

Ens equivocaríem si penséssim que les monges tenen una missió semblant al que hem viscut a casa nostra, on amb tant de zel han prestat el seu servei al

seminari, cases d'espiritualitat, institucions diocesanes... Les monges de Bose tenen la mateixa condició dels monjos, participen tan activament com és possible en la litúrgia, tenen veu i vot en el capítol i en totes les decisions de la comunitat i algunes d'elles tenen la responsabilitat d'organitzar i conduir congressos, trobades, dies d'estudi, activitats ecumèniques...

Però potser és millor que els deixem parlar a ells mateixos, i ho farem traduint alguns textos en què ells parlen de l'obra que estan edificant:

«Continuant la vida cenobítica intuïda i cercada des dels inicis, la nostra comunitat, composta actualment d'una vuitantena de germans i germanes que pertanyen a diverses esglésies cristianes, està arrelada en l'església local en què el Senyor l'ha volguda, la diòcesi de Biella, el bisbe de la qual és el garant de la comunió amb l'Església catòlica.

A Bose li agrada definir-se com una comunitat amb l'esperit del desert, en què al silenci, a l'escolta atenta de la Paraula i a la vida fraterna, s'ha cercat sempre d'unir-hi l'escolta i l'acolliment de cada ésser humà per compartir amb ell les seves joies i esperances, tristeses i angoixes. Així, amb fidelitat renovada, es persegueix

Pregària de sant Gregori de Nissa

Sant Gregori de Nissa (segle IV) és un dels pensadors més importants de l'Església de Capadòcia i germà de sant Basili.

Senyor, Déu meu, les meves forces minven i delejo perquè s'acabin els meus sofriments. He conegut moltes realitats d'aquesta terra: riquesa, pobresa, esdeveniments joiosos i esdeveniments tristos, glòria i infàmia, enemics i amics...

Però ara ja tinc ganes de tastar allò que no és d'aquesta terra.

Després d'aquestes paraules us vull parlar amb audàcia,

i vós acolliu això que us dic:

«Si jo no sóc ben res, Crist meu, per què m'heu creat?

I si, al contrari, sóc per a vós una cosa preciosa, per què estic tan turmentat per aquests mals?» Amén.

cada dia la finalitat de la vida monàstica, que, com per a tota vida cristiana, és l'amor, la caritat.

Sense haver-ho cercat expressament, però per un gran do del Senyor, la comunitat es compon, des dels començaments, de germans i germanes que pertanyen a diverses confessions cristianes. Nascuda en els anys plens d'esperança en l'ecumenisme, la comunitat prossegueix encara avui, un temps certament menys exultant, la seva recerca fatigosa i pacient d'una vida de fe en comú, després de segles de separació.

L'única Paraula de Déu, la riquesa espiritual de les diverses esglésies i tradicions, el mateix ritme de vida espiritual, l'acceptació d'una única voluntat comunitària reforcen més i més els elements d'unitat respecte als elements de divisió. Fidelitat i obediència, audàcia i profecia animen en el constant camí de conversió que és el retorn a l'únic Senyor i a la seva voluntat «que tots siguin u».

Bose ja ha fet algunes fundacions. La primera va ser a Suïssa, on els germans són una presència preciosa entre catòlics i reformats.

També, per tal d'aprofundir les arrels hebraïques del cristianisme i ampliar el coneixement de les Escriptures, han fundat una fraternitat a Jerusalem, on els germans donen testimoni de la tensió vers la pau i la unitat pròpies de la fe cristiana.

Semblantment, han fundat una fraternitat a la regió de la Pulla (sud d'Itàlia), una regió històricament molt veïna de l'Orient cristià.

Amb col·laboració amb les facultats protestants de Ginebra-Lausana-Neuchatel, organitzen cada any trobades ecumèniques internacionals d'espiritualitat ortodoxa, com també, des del 2003, amb l'Oficina Nacional per als Béns Culturals Eclesiàstics de la Conferència Episcopal Italiana s'organitzen trobades litúrgiques internacionals amb tots els especialistes que desitgin aprofundir la relació entre litúrgia i arquitectura.

Tothom qui vulgui adreçar-se a aquest monestir per a exercicis espirituals, dies de recolliment o participació en cursos bíblics o d'espiritualitat, congressos, etc., pot adreçar-se a:

Comunità Monastica di Bose

Ospitalità

I - 13887 MAGNANO (Bi)

Tel. (39) 015.679.185. Fax (39) 015.679.294

C/e: ospiti@monasterodibose.it (només per a informació)

*Pregàries i fotos: MONESTIR DE BOSE, ITÀLIA

Pregària de l'ancià

Senyor, Déu bo i fidel,
ja ancià vull posar-me a les vostres mans,
vull tenir l'esperança en la vida eterna,
vull creure que us trobaré en el moment
de la meva mort.
Vós, que ja existíeu al principi i existireu
fins a la fi de la meva vida,
escolteu la meva pregària:
doneu-me dies de pau i de serenor,
i cantaré la vostra misericòrdia i el vostre amor.
Oblideu-vos dels meus pecats,
que em causen molta tristesa,
i sabré que vós sou molt més gran
que el meu cor.
En la malaltia, feu-me fort;
en la meva solitud, visiteu-me;
en la feblesa, agafeu-me per la mà.

Accepteu que us ofereixi els anys que he viscut
i els anys que encara em queden per viure.
Transfigureu-los en un cant d'amor
i acolliu-los com una pregària humil.

Beneïu aquells qui m'estimen i pensen en mi,
beneïu els qui estan a la meua vora
i feu que un dia tots puguem viure junts.

I quan ja arribarà la meua darrera hora
doneu-me la força per a donar-vos
el meu «sí» per última vegada.
I vós vindreu a rebre'm per abraçar-me
i serà la gran festa,
festa de resurrecció i de vida per sempre.
Amén.